

Fraaie uitvoering van drakerig kerstverhaal

Leiden ■ Laten we beginnen bij alles wat mooi is; dat is best veel. Het Toonkunstkoor en COV Excelsior onder de altijd weer enthousiaste leiding van Hans van der Toorn zingen in 'L'enfance du Christ' van Hector Berlioz ronduit fraai en in balans.

De rol van het koor is betrekkelijk klein en over het algemeen niet moeilijk: geen geraffineerde dissonanten, maar in het gehoor liggende harmonieën in melodieën die aanvullig, pastoraal, vriendelijk modulerend nauwelijks opruiend de kerkruijnt in krullen als mirre uit een wierookvat, zuiver als een bergbeek. Vier solisten die stuk voor stuk geweldig hun partijen verbeelden, als verteller en centurio, als Maria en Joseph, als koning Herodes, de Egyptische gastheer, als comman-

dant Polydorus van een Romeinse patrouille. Ook het Leiderdorps Kamerorkest heeft zo hier en daar wat te vertellen, zeker het fluit-trio met harp, dat lieflijk walsend het landelijke karakter romantisch versterkt.

Maar ja, dat stuk, die compositie, dit honingzoete sprookje, niet te geloven maar getoonzet door Berlioz, is toch niet meer dan een kerstdraak. Ik kan me goed voorstellen, dat hyperromanticus Hector zich schaamde voor deze rond zijn vijftigste gecomponeerde maretak inclusief mierzoet verzonnen kerstverhaal. De componeertrant bergt nauwelijks schokkende verrassingen, laat je wegsmelten in een dal overvloeiend van melk en honing.

Toonkunst is vóór het koor opgesteld, wat de gelegenheid biedt om een engelenkoor achter het traliehek op te stellen, dat ons werkelijk

een versluierd hemels lied toezingt. In het eerste deel staan alleen mannen achter het orkest, die fraai en eensgezind (na een poos wachten op hun beurt) als droomuitleggers de angstige Herodes voorspellen dat het pasgeboren koningskind hem van de troon zal stoten. Tenzij hij het bevel uit laat gaan om alle pasgeboren kinderen te doden.

In het verhaal, maar helaas óók in de muziek (en uitbeelding van een dansgroep) zijn Joseph en Maria de meligste, teerhartigste, zwakste mensen die je je maar voor kunt stellen. Wellicht zal deze getoonzette mare een vrome rooms-katholiek meer aanspreken dan de nuchtere protestant, die sowieso meer vraagtekens zet. Ook dichter Picander, een goede eeuw eerder kon er wat van, maar Bach zette daar zulke ijzersterke muziek tegenaan dat de

Muziek Recensie

Toonkunstkoor Leiden en COV 'Excelsior' Leiderdorp o.l.v. Hans van der Toorn, met Heleen Koele (sopraan), Jan-Willem Schaafsma (tenor), Frank Dolphin Wong (bariton), Nanco de Vries (bas), Niek van der Meij (orgel), Leiderdorps Kamerorkest en Tribes Dance&Yoga. Gehoord: 14-12, Pieterskerk, Leiden.

tekst inleefbaar werd.

Ja, Van der Toorn pakt ook uit met dansgroep Tribes & Yoga, die fungeert als herders, soldaten die oor-

log voeren, wreedheid bezweren met wapperende rode lappen tegen de moordende Romeinse soldaten die veel babybloed vergieten, als troosters bij groot leed, als wachters, of beeldschoon als Maria en Joseph door het middenpad zwevend als waren het nimfen, schijngestaltes. Heel fragiel en teder, maar ook afleidend waardoor de muziek op de achtergrond raakt, die toch al niet zo dominant aanwezig is.

Kortom, een grootkoor dat absoluut prachtig zingt, solisten die indrukwekkend hun extra zware rol met verve vervullen, een orkest dat zijn best doet om betekenisvol te spelen, en een vertederende, zeer ge-disciplineerde dansgroep....maar Hector Berlioz had het moeten houden bij een kindervoorstelling.

Lidy van der Spek